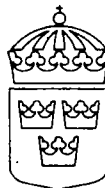

Regeringens proposition 1993/94:245

Folkomröstning om EU-medlemskap

Prop.
1993/94:245

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 21 april 1994

Carl Bildt

Gun Hellsvik
(Justitiedepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen läggs fram förslag till lag om folkomröstning om EU-medlemskap. Omröstningen föreslås äga rum den 13 november 1994. Lagförslaget behandlar i övrigt den fråga som omröstningen gäller och vissa valtekniska frågor i samband med denna.

I propositionen läggs också fram förslag rörande vissa anslag som har samband med folkomröstningen.

Innehållsförteckning

Prop. 1993/94:245

1 Förslag till riksdagsbeslut	3
2 Förslag till lag om folkomröstning om EU-medlemskap	3
3 Ärendet och dess beredning	5
4 Allmänna föreskrifter om folkomröstning	7
5 Folkomröstning om EU-medlemskap	8
6 Anslagsfrågor	10
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 21 april 1994	13

Regeringen föreslår att riksdagen

1. antar regeringens förslag till lag om folkomröstning om EU-medlemskap,

2. till *Folkomröstning om svenskt medlemskap i EU* för budgetåret 1994/95 under andra huvudtiteln anvisar ett förslagsanslag på 124 840 000 kr,

3. till *Kampanjkostnader m.m. för folkomröstning om EU-medlemskap* på tilläggsbudget till statsbudgeten för budgetåret 1993/94 under andra huvudtiteln anvisar ett reservationsanslag på 60 000 000 kr,

4. till *Europainformation m.m.* för budgetåret 1994/95 under tredje huvudtiteln anvisar ett reservationsanslag på 21 000 000 kr.

Med hänsyn bl.a. till att lagförslaget föreslås träda i kraft den 1 juli 1994 bör ärendet behandlas under innevarande riksmöte.

2 Förslag till lag om folkomröstning om EU-medlemskap

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Den 13 november 1994 skall folkomröstning hållas i hela landet om svenskt medlemskap i Europeiska unionen.

Omröstningen gäller ja eller nej till följande fråga:

"Riksdagen har beslutat att det skall hållas en folkomröstning om svenskt medlemskap i Europeiska unionen (EU). Omröstningen gäller om Sverige skall bli medlem i EU i enlighet med det avtal som förhandlats fram mellan Sverige och EU:s medlemsstater.

Anser Du att Sverige bör bli medlem i EU i enlighet med avtalet mellan Sverige och EU:s medlemsstater?"

2 § För folkomröstningen gäller folkomröstningslagen (1979:369) och de föreskrifter som finns i 3 - 5 §§.

3 § Röstsedlarna skall vara försedda med rubriken "Folkomröstning om EU-medlemskap".

På röstsedlarna skall efter rubriken återges den i 1 § angivna frågan. Därefter skall anges något av svarsalternativen "Ja" eller "Nej".

På de blanka röstsedlarna skall dock förutom rubriken endast finnas orden "Blank röstsedel".

4 § En röstsedel för svarsalternativet ja och en för svarsalternativet nej skall sändas till varje röstberättigad.

Partier som är representerade i riksdagen och kampanjorganisationer som verkar för något av svarsalternativen ja eller nej och som får statsbidrag för sin verksamhet kan hos Riksskatteverket beställa röstsedlar

till det antal partiet eller organisationen önskar. Staten svarar därvid för kostnaderna till ett antal som för varje beställare motsvarar högst två gånger antalet röstberättigade i landet. Varje parti och organisation får dessutom på begäran kostnadsfritt röstkuvert och ytterkuvert för röstsedelsförsändelse i den utsträckning som Riksskatteverket anser behövlig.

De lantbrevbärare som tar emot röstsedelsförsändelser bör medföra röstsedlar för de två svarsalternativen och blanka röstsedlar.

5 § Riksskatteverket bestämmer den sista dag då beställning av röstsedlar skall ha gjorts för att leverans skall kunna ske 30 dagar före dagen för omröstningen. I övrigt tillämpas 6 kap. 8 § vallagen (1972:620).

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994.

Bakgrund

Efter andra världskrigets slut växte en vision fram om ett allt närmare samarbete mellan Europas folk. Genom en ökad integration mellan staterna skulle man undvika fler krig i Europa. Därför skapades de europeiska gemenskaperna (EG) bestående av Kol- och stål-gemenskapen, Europeiska ekonomiska gemenskapen och Euratom. Det europeiska samarbetet berörde under lång tid främst det ekonomiska och handelspolitiska området, men hade alltså som yttersta syfte att säkerställa freden.

Sverige har sedan 1960-talet strävat efter bredaste möjliga medverkan i den europeiska integrationen. Detta har bl.a. skett genom att Sverige deltog i grundandet av Europeiska frihandelssammanslutningen (EFTA) år 1960. I samband med EG:s första utvidgning år 1973 eftersträvade Sverige ett nära, omfattande och varaktigt samarbete med EG. Förhandlingarna resulterade i ett frihandelsavtal. Strävan efter ett brett samarbete fortsatte även efter det att frihandelsavtalet kommit till stånd, fr.o.m. år 1984 i växande utsträckning tillsammans med de andra EFTA-länderna. År 1984 tillkom den s.k. Luxemburg-deklarationen, där målet om ett EES-samarbete lades fast. När EG sedermera beslöt skapa "den inre marknaden" till år 1993 stod det klart för EFTA-länderna att de behövde fördjupa detta samarbete. Förhandlingarna om ett europeiskt ekonomiskt samarbetsområde (EES) inleddes sommaren 1990. EES-avtalet, med fri rörlighet för varor, tjänster, personer och kapital, trädde i kraft den 1 januari 1994. Under den period EES-avtalet färdigförhandlades uttalade Sveriges riksdag att ett medlemskap i EG är ett nationellt intresse. Den 1 juli 1991 ansökte Sverige om medlemskap och den 1 februari 1993 kunde de formella medlemskapsförhandlingarna inledas.

Perioden den 1 februari 1993 till början av april 1994 blev en tid av intensiva förhandlingar mellan Sverige och EG (fr.o.m. den 1 november 1993 den europeiska unionen, EU). Det kunde under de inledande expertsamtalen snabbt konstateras att den dominerande delen av EG:s regelverk var oproblematisk för Sverige. Flera problemområden som identifierades behandlades och löstes på olika nivåer i förhandlingsorganisationen under sommaren, hösten och vintern 1993. I och med att förhandlingarna avslutades den 30 mars 1994 kunde lösningar på de sista utestående problemen redovisas. Avtalstexten slutjusterades den 12 april 1994.

Regeringskansliet har ställt samman en departementspromemoria (Ds 1994:48) som redovisar innebörden för Sverige av ett medlemskap i EU. Särskilt redovisas de förhandlingslösningar som överenskommits. Promemorian har remitterats till myndigheter och organisationer. Remissvaren kommer att utgöra underlag för den proposition om svenskt medlemskap i EU som regeringen avser att lägga fram för riksdagen senare i år.

Redan EES-avtalet som trädde i kraft den 1 januari 1994 innebär en

långtgående ekonomisk integration mellan Sverige och EU-länderna. Genom det avtalet skapades grundförutsättningarna för de s.k. fyra friheterna. Den fria rörligheten för varor, tjänster, kapital och personer har därför i många avseenden redan kunnat förverkligas.

Ett svenskt medlemskap i EU innebär att dessa friheter kan realiseras i full utsträckning. Förutsättningarna för ett gränslöst Europa skapas. Sverige kommer genom ett EU-medlemskap att delta fullt ut i unionens beslutsfattande genom representation i alla EU:s institutioner (ministerrådet, parlamentet, kommissionen, domstolen etc.).

Förhandlingsresultatet innebär att Sverige som medlem i EU deltar fullt ut och aktivt i:

- den gemensamma inre marknaden med fri rörlighet för varor, tjänster, personer och kapital,
- tullunionen och den gemensamma handelspolitiken,
- den gemensamma jordbruks- och fiskeripolitiken,
- samarbetet om rättsliga och inrikes frågor, den s.k. tredje pelaren, som avser bl.a. kamp mot internationell brottslighet och narkotika-smuggling samt samordning av flykting- och invandrapolitiken,
- unionens samtliga gemensamma program rörande forskning, utbildning, teknologi, småföretagande, konsumentskydd, turism, statistik, miljövård etc.,
- den fortsatta utvecklingen av unionens sociala dimension,
- den ekonomiska och monetära unionen (EMU) som är i vardande, varvid riksdagen kommer att ta ställning till frågorna om en gemensam valuta och centralbank när dessa aktualiseras,
- den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, men med alljämt bibehållen militär alliansfrihet.

På en rad områden har Sverige förhandlat fram särlösningar, som tillgodoser svenska nationella intressen. Dessa gäller bl.a. miljön, handelspolitiken, regionalpolitiken, jordbruket, veterinära och växtskyddsbestämmelser, fisket, indirekta skatter, införselbestämmelser, alkoholmonopolen, Euratomreglerna och budgeten.

Överläggningar mellan riksdagspartierna, m.m.

Företrädare för riksdagspartierna har vid överläggningar den 18 mars 1994 enats om att en rådgivande folkomröstning i EU-frågan skall äga rum den 13 november 1994.

Med utgångspunkt i denna överenskommelse uppdrog regeringen den 24 mars 1994 åt Riksskatteverket att vidta de förberedande åtgärder som behövs inför folkomröstningen och därvid utgå från följande förutsättningar enligt partiöverenskommelsen, nämligen

att endast svenska medborgare som har rösträtt vid val till riksdagen skall ha rösträtt vid folkomröstningen,

att svarsalternativen skall vara ja eller nej och att förutom möjligheten att rösta blankt något tredje alternativ inte skall finnas,

att röstsedlarna skall vara försedda med en rubrik och därefter i två meningar återge *dels* att riksdagen har beslutat att en folkomröstning skall hållas den 13 november 1994, *dels* den egentliga frågeställningen,

att en röstsedel för varje förslag som omröstningen gäller genom omröstningsmyndigheternas försorg sänds till varje röstberättigad och att detta helst bör ske i samband med att röstkortet sänds ut,

samt att Riksskatteverket till varje hushåll skall sända ut en informationsbroschyr som beskriver röstningsförfarandet och i vilken det skall beredas plats för information på tillsammans ca tolv sidor i A 4-format om det avtal regeringen träffat med EU:s medlemsstater om medlemskap i EU.

Vid fortsatta överläggningar mellan företrädare för riksdagspartierna har överenskommelser träffats om vilka medel som bör anslås till kampanjverksamhet inför folkomröstningen och om principer för hur medlen skall fördelas.

Inför folkomröstningen har ett antal skrivelser inkommit i frågor som rör folkomröstningsdagen, rösträtt för invandrare, kostnader för kommunerna, fördelningen av kampanjmedel, m.m.

För att en rådgivande folkomröstning skall kunna genomföras krävs enligt 8 kap. 4 § regeringsformen att riksdagen fattar beslut därom i form av lag. På grundval av den mellan riksdagspartierna träffade överenskommelsen lägger regeringen nu fram nödvändiga lagförslag samt förslag om vissa anslagsfrågor.

4 Allmänna föreskrifter om folkomröstning

Föreskrifter om förfarandet vid folkomröstningar i hela riket finns i folkomröstningslagen (1979:369, senast ändrad 1993:1696). Lagen innehåller alla de regler som har bedömts erforderliga för att hålla en beslutande folkomröstning i en grundlagsfråga. Däremot innehåller den inte alla föreskrifter som behövs för att en rådgivande folkomröstning skall kunna äga rum. Bl.a. skall enligt 18 § tidpunkten för omröstningen och den fråga som skall ställas till folket anges i en särskild lag. Vidare kan i den särskilda lagen meddelas bestämmelser som avviker från eller kompletterar folkomröstningslagens föreskrifter, t.ex. bestämmelser om röstsedlarnas utformning och tillhandahållandet av röstsedlar (prop. 1978/79:195 s. 84). En sådan särskild lag är lagen (1980:7) om folkomröstning i kärnkraftsfrågan (prop. 1979/80:75, bet. 1979/80:NU26, rskr. 1979/80:141).

Folkomröstningslagen hänvisar i stor utsträckning till bestämmelser i vallagen (1972:620, omtryckt 1991:95). Härutöver finns i folkomröstningslagen föreskrifter som på olika punkter avviker från eller kompletterar vallagens bestämmelser.

Enligt 5 § första stycket folkomröstningslagen tillkommer *rösträtt* vid en folkomröstning dem som är röstberättigade vid val till riksdagen. Föreskriften innebär att rösträtten tillkommer svenska medborgare som är bosatta i Sverige (3 kap. 2 § regeringsformen) eller som någon gång har varit folkbokförda här (4 kap. 11 § vallagen). Vidare krävs för att någon skall ha rösträtt att han har uppnått 18 års ålder senast på omröstningsdagen. Frågan huruvida rösträtt vid en folkomröstning föreligger avgörs på grundval av en före omröstningen upprättad röstlängd,

nämligen den allmänna och den särskilda röstlängd som upprättas enligt 4 kap. vallagen (5 § andra stycket folkomröstningslagen).

I 7 och 8 §§ folkomröstningslagen finns bestämmelser om *röstsedlar*. De innebär bl.a. att bara sådana röstsedlar som tillhandahålls av Riksskatteverket får användas vid en folkomröstning. För varje förslag som är föremål för omröstning skall det framställas röstsedlar som är försedda med en tryckt meningssyftning. Dessutom skall det finnas blanka röstsedlar. Röstsedlarna för en omröstning skall vara lika till storlek, färg och material. Staten svarar för kostnaderna för framställningen av det antal röstsedlar som behövs.

Bestämmelserna i 10 § folkomröstningslagen angående *var röstning får äga rum* innebär att röstning kan ske - förutom i omröstningslokalen på dagen för folkomröstningen - på Posten Aktiebolags postkontor i Sverige, hos svenska utlandsmyndigheter och på svenska fartyg i utrikes fart. I fråga om röstningen på annat ställe än i omröstningslokalen hänvisas till 10 kap. vallagen. Där föreskrivs bl.a. att röstning på postkontor och hos svenska utlandsmyndigheter i regel får ske fr.o.m. den 24:e dagen före valdagen (1 och 7 §§) och att röstning på fartyg får påbörjas tidigast den 55:e dagen före valdagen (13 §).

5 Folkomröstning om EU-medlemskap

Regeringens förslag: Folkomröstningen skall hållas den 13 november 1994. Svarsalternativen vid omröstningen skall vara ja eller nej till frågan om Sverige bör bli medlem i EU i enlighet med avtalet mellan Sverige och EU:s medlemsstater.

Skälen för regeringens förslag: Beslut om att anordna en rådgivande folkomröstning skall enligt regeringsformen fattas av riksdagen genom lag. I lagen skall anges bl.a. tidpunkten för folkomröstningen och den fråga som skall ställas. Riksdagspartierna har som tidigare nämnts kommit överens om att en rådgivande folkomröstning rörande ett svenskt medlemskap i EU skall hållas den 13 november 1994.

När det gäller hur den fråga som skall ställas i folkomröstningen bör formuleras beaktar regeringen följande.

Frågan om ett svenskt medlemskap i EU har väckt stor uppmärksamhet och föranlett en debatt såväl hos de etablerade politiska organisationerna som i den allmänna debatten. I debatten har skilda uppfattningar om innebörden och konsekvenserna i olika avseenden av ett medlemskap framförts.

Riksdagspartierna är överens om att svarsalternativen skall vara ja eller nej. Förutom möjligheten att rösta blankt skall något tredje alternativ således inte finnas. Eftersom det ansetts vara angeläget att medborgarna skall kunna ta ställning till de närmare villkoren för medlemskapet har det varit nödvändigt att invänta förhandlingarnas slut. Omröstningen bör därför gälla ett ja eller nej till medlemskap i enlighet

med det avtal om ett svenskt medlemskap som förhandlats fram med EU:s medlemsstater.

Ett medlemskap i EU öppnar möjligheter för de svenska politiska partierna att i ett europeiskt sammanhang söka stöd för och genomföra sin politik. Vid ett medlemskap kommer olika regeringar att driva olika frågor. Det är naturligt att det såväl bland förespråkarna för ett medlemskap som bland motståndarna finns skiftande motiv bakom ställningstagandet. Folkomröstningen bör därför inte handla om vilka frågor Sverige som medlem skall driva. Deltagarna i folkomröstningen skall inte kunna binda väljarna i framtida riksdagsval för en viss politik.

Det finns inte heller anledning att utforma röstsedlarna på ett sådant sätt att de anger varför väljaren säger ja eller nej. Varje väljare kommer att ha gjort sin egen värdering av för- och nackdelar med ett medlemskap och skall ges tillfälle till en viljeyttring; man bör däremot inte avkräva väljaren en röstförklaring.

Frågan till folket bör därför kunna ställas relativt kort. Röstsedlarna bör också när det gäller allt annat än svaret kunna vara identiska. De bör beskriva riksdagens beslut om att folkomröstning skall hållas samt innehålla den fråga riksdagen beslutat ställa till folket. Detta bör framgå av den särskilda lagen. På de blanka röstsedlarna bör, förutom rubriken, finnas orden "Blank röstsedel".

När det gäller lagförslaget i övrigt kan följande noteras.

Enligt 6 § folkomröstningslagen (1979:369) skall omröstningsmyndigheterna sända ut röstkort med uppgifter om den röstberättigade m.m. till varje röstberättigad. Även röstsedlar bör på detta sätt sändas ut till alla som skall delta i folkomröstningen. Det bör däremot inte föreligga någon skyldighet att sända ut röstsedlar till enskilda röstberättigade efter beställning eller i samband med utfärdande av duplettröstkort. I sådana fall bör myndigheten kunna hänvisa till att röstsedlar finns tillgängliga i röstningslokalerna.

Riksdagspartierna och de kampanjorganisationer som verkar för något av svarsalternativen och som erhåller statsbidrag för sin verksamhet bör emellertid ges rätt att efter beställning erhålla röstsedlar för det förslag de verkar för och till det antal som önskas. Riksskatteverket bör ges rätt att föreskriva att en sådan beställning måste göras inom en viss tid före folkomröstningsdagen.

Enligt 8 § folkomröstningslagen svarar staten för kostnaderna för framställning av det antal röstsedlar som behövs. Varje parti eller kampanjorganisation bör därför ha rätt att utan kostnad beställa röstsedlar för det - eller i förekommande fall de - alternativ de verkar för. De bör därvid gratis erhålla så många röstsedlar som motsvarar högst två gånger antalet röstberättigade i riket. Något hinder mot att partierna och kampanjorganisationerna, eller någon annan, beställer ytterligare röstsedlar mot betalning föreligger dock inte. I sammanhanget bör erinras om att endast röstsedlar som tillhandahålls av Riksskatteverket får användas vid folkomröstningen (7 § folkomröstningslagen).

Den svenska medverkan i det europeiska integrationsarbetet har kommit att engagera en bred opinion i vårt samhälle. Såväl EES-avtalet som ett svenskt medlemskap i EG/EU och de frågor som dessa väcker kräver dels omfattande och allsidig information till allmänheten, dels en genomlysande debatt kring konsekvenserna av de förändringar som väntar. Riksdagen har mot denna bakgrund anvisat 50 miljoner kronor per år under de två budgetåren 1992/93 och 1993/94 för informationsinsatser om europeisk integration.

Medlen har dels fördelats till enskilda organisationer och studieförbund av Delegationen för informationsinsatser om europeisk integration, dels disponerats av Utrikesdepartementets Sekretariat för Europainformation. Detta sekretariat samordnar regeringkansliets information om EES, EG och EU samt tillhandahåller allmän information på detta område.

Vid folkomröstningen kommer därtill kostnader att uppstå för själva genomförandet av omröstningen och för de statliga bidrag som bör utgå till kampanjverksamheten för de olika alternativen inför omröstningen.

Kostnader för folkomröstningens genomförande

Riksskatteverket har i en skrivelse som kom in till Justitiedepartementet den 13 april 1994 beräknat statens kostnader för folkomröstningen till sammanlagt 124 840 000 kr. Beräkningen grundas på de förutsättningar regeringen angett i sitt uppdrag till verket den 24 mars 1994.

När det gäller kostnaderna för att genomföra själva omröstningen godtar regeringen Riksskatteverkets beräkning. Kostnaderna för folkomröstningen bör hållas i sär från kostnaderna för de ordinarie valen som belastar anslaget Allmänna val. Ett tillfälligt anslag bör därför föras upp under andra huvudtiteln, benämnt Folkomröstning om svenskt medlemskap i EU. Regeringen förordar att anslaget förs upp med 124 840 000 kr i statsbudgeten för budgetåret 1994/95.

De kostnader i anledning av folkomröstningen som uppkommer för kommunerna skall de i vanlig ordning själva stå för.

Kampanjkostnader

Partierna är överens om att 60 miljoner kronor skall anslås för kampanjverksamheten inför folkomröstningen. Beloppet bör anvisas över ett särskilt anslag på statsbudgeten, benämnt Kampanjkostnader m.m. för folkomröstning om EU-medlemskap. Eftersom det kan bli aktuellt att betala ut medel till kampanjverksamheten redan under innevarande budgetår bör anslaget anvisas på tilläggsbudget för budgetåret 1993/94. Därmed kommer sammanlagt 181 miljoner kronor, inklusive de medel som föreslås bli anvisade över anslaget Europainformation (se nedan), att under budgetåren 1992/93 - 1994/95 ha avsatts för information och kampanjverksamhet inför folkomröstningen.

Principiellt bör det nu aktuella beloppet om 60 miljoner kronor fördelas lika på ja- respektive nej-sidan och skall enligt vad som överenskommits fördelas på så sätt att 12 miljoner kronor skall utgå till de partier som är representerade i riksdagen medan resterande medel fördelas på de kampanjorganisationer som bildats för att verka för något av svarsalternativen.

Fördelningen mellan partierna bör ske med utgångspunkt i den procentuella röstfördelningen mellan dessa partier i riksdagsvalet år 1991. Med hänsyn till att samtliga partier skall nå samma antal väljare bör fördelningen justeras något så att de större partierna får något mindre utdelning och de små partierna något större. En fördelning av 12 miljoner kronor mellan partierna enligt här redovisade principer ger följande resultat:

- (s) 4 000 000 kr
- (m) 2 000 000 kr
- (fp) 1 500 000 kr
- (c) 1 500 000 kr
- (kds) 1 000 000 kr
- (nyd) 1 000 000 kr
- (v) 1 000 000 kr

Medel som av riksdagspartierna avsätts för ja- respektive nej-kampanjen bör beaktas vid fördelningen av resterande medel - 48 miljoner kronor - och således belasta respektive sida. Eftersom 2/3 av det belopp som tilldelas riksdagspartierna kan förväntas komma att tillfalla kampanjverksamheten för ja-sidan bör av de resterande medlen 22 miljoner kronor tillfalla ja-sidan och 26 miljoner kronor nej-sidan.

Resterande medel bör ställas till ja- och nej-sidans förfogande och på vardera sidan fördelas av ett särskilt organ med ställning som juridisk person, vilket företrädare för kampanjorganisationerna har förklarat sig beredda att bilda för fördelning av kampanjmedlen. Några medel bör därför inte ställas direkt till kampanjorganisationernas förfogande utan utbetalas av Justitiedepartementet till de båda särskilda organen sedan dessa bildats. Regeringen utgår därvid från att inga av dessa för de särskilda kampanjorganisationerna avsedda medlen ställs till riksdagspartiernas förfogande; deras medelsbehov täcks ju i särskild ordning.

Europainformation m.m.

Utrikesdepartementet har, i enlighet med riksdagens instruktioner, genom Sekretariatet för Europainformation tillhandahållit allmän information om EES och EU samt om det aktuella förhandlingsläget m.m. Verksamheten bör, inför folkomröstningen, fortsätta under andra halvåret 1994. Ett belopp om 15 miljoner kronor bör därför ställas till förfogande.

Också efter folkomröstningen föreligger ett behov av dokumentation och publikationer från regeringens sida om svensk EU-politik m.m. Bl.a. kommer s.k. grönböcker med faktaredovisning och andra

publikationer att utgöra en del av denna verksamhet. Medelsbehovet uppskattas till 6 miljoner kronor. Medlen bör disponeras av Utrikesdepartementet. Prop. 1993/94:245

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 21 april 1994

Närvarande: statsministern Bildt, ordförande, och statsråden
B. Westerberg, Johansson, Hörnlund, Olsson, Svensson, Dinkelspiel,
Thurdin, Hellsvik, Wibble, Björck, Davidson, Könberg, Odell,
Lundgren, P. Westerberg, Ask

Föredragande: statsrådet Hellsvik

Regeringen beslutar proposition 1993/94:245 Folkomröstning om EU-medlemskap.

